

CUỐN NHẬT KÝ

“Hạnh phúc nào không tả tới... không đặng cay...” Tình Khúc Trên Chiến Trường (thơ Ngô Đình Vân / nhạc Phạm Duy) Ngày... tháng... năm... ‘Hôm nay gia đình anh ấy sẽ sang ăn tối với nhà mình. Chẳng hiểu sao cả buổi sáng nay mình không thể tập trung làm được việc gì cả, cứ bồn chồn đi ra đi vào mãi đến mức Mẹ phải sai mình đi ra phố mua thêm vài thứ đồ dùng để khỏi thấy mình lằng xằng làm quẩn chân. Thật ra hai gia đình mình quen nhau đã nhiều năm, mình và anh ấy chơi thân với nhau từ hồi còn bé xíu. Bỗng dưng mình nhận ra rằng mình đã yêu anh ấy, mình không nhớ rõ từ lúc nào, có lẽ từ hôm sinh nhật thứ mười sáu của Jane, em gái của anh. Hôm ấy mình khiêu vũ với anh ấy thật nhiều và có lẽ đó là lần đầu tiên anh ấy nhìn mình và đối xử với mình một cách khác đi, như với một thiếu nữ hẳn hoi chứ không còn là một cô bé nữa. Mình không nhớ đã nói chuyện gì với anh ấy, nhưng mình cảm thấy thật hạnh phúc khi được gần anh và từ ngày ấy, mỗi lần gặp anh mình lại thấy bị thu hút hơn. Biết nhau từ bé, trước đây mình không để ý đến dáng vẻ của anh nhưng từ ngày yêu anh, mình nhận ra rằng anh là một người thật tuấn tú, vẻ đẹp tươi sáng khỏe mạnh của anh cùng với phong cách thật đĩnh đạc nhưng tươi vui của anh làm mình say mê không dứt. Khổ nỗi là người anh em sinh đôi [1] của anh giống anh thật nhiều, đôi khi mình suýt nhầm họ với nhau, nhưng dĩ nhiên là anh ấy thật tuyệt vời và mình nhận được ra ngay là người nào. Không biết anh ấy có biết rằng mình yêu anh ấy không nhỉ? Mình không biết rồi đây sẽ ra sao, mình có đủ can đảm tỏ tình với anh ấy không, hay mình nên đợi học xong Đại học rồi hãy tạo điều kiện để gặp riêng anh ấy? Biết đâu trong lúc ấy anh lại gặp và yêu một người khác. Chắc mình sẽ không chịu nổi nếu điều này xảy ra. Phải có cách nào đó để mình cho anh ấy biết, thật là khổ cho mình...’

Joe gấp cuốn sổ lại, hoá ra đó là cuốn nhật ký của Jamie chàng vô tình nhặt được dưới gốc cây. Chiều nay hai gia đình tổ chức ăn tối chung, như lệ thường đám thanh niên đến sớm để giúp sửa soạn và tán gẫu với nhau. Trong khi mọi người lằng xằng bày biện thức ăn quanh hồ bơi, anh đi dạo một vòng sân sau tìm chút gió mát. Nhìn thấy cuốn sổ màu xanh nằm vắt vương trên mặt đất, anh mở ra xem thử của ai. Anh bàng hoàng cầm cuốn sổ trong tay, không ngờ mình đọc được tâm tình của Jamie, cô bạn thân của Jane và gia đình anh từ tấm bé. Anh ngạc nhiên khi đọc được điều này, anh chưa bao giờ nhìn thấy tình cảm đặc biệt nào của Jamie dành cho mình mặc dù hai người luôn thân thiết với nhau và gặp nhau luôn luôn. Anh đã thầm yêu Jamie từ ngày nàng mới mười ba, anh nhớ khi ấy nàng vẫn còn ưa leo trèo và chơi những trò rất con trai. Có lần nàng ngã từ cây mận cao xuống, xây sát tay chân và trông đau đớn thật tội nghiệp. Thường thì anh hay trêu như anh vẫn trêu Jane khi em gái anh ngã xe đạp hay leo trèo kiểu con trai, nhưng lúc ấy anh thấy Jamie thật yếu đuối bé bỏng và anh vội đến đỡ dậy thật ân cần. Anh đọc thấy trong mắt nàng vẻ âu yếm và biết ơn và từ ngày ấy. Anh thấy thích bảo bọc che chở cho nàng, và cũng từ dạo ấy, nàng thôi không chơi những trò con trai nữa và trở nên dịu dàng, nhu mì hơn. Càng lớn lên, Jamie càng duyên dáng và thu hút hơn. Anh thường lén ngắm nhìn nàng lúc làm việc nhà, lúc nấu nướng, vui đùa với bạn bè và thường thấy mình may mắn được gần gũi nàng vì hai gia đình vẫn đến chơi với nhau luôn. Năm nàng lên mười tám, anh bắt đầu cảm thấy tình yêu của mình rõ rệt và mạnh mẽ, anh bắt đầu ghen khi thấy nàng đi chơi với những người bạn trai, họ chưa phải là người yêu của Jamie nhưng anh nhìn thấy họ cũng say mê và sẵn đón nàng nồng nhiệt. Anh bối rối không biết phải bày tỏ với nàng thế nào, lỡ may nàng từ chối thì thật khổ, không những anh không còn lý do gì để ôm ấp mỗi hy vọng được đến với nàng, anh còn mất đi những dịp được gần gũi nàng, ngắm nhìn nàng một cách hồn nhiên. Anh sợ mất đi cái không khí thân mật ấm áp mà nàng và gia đình nàng dành cho anh. Anh nghĩ nếu phải hoàn toàn xa Jamie mà trong trường hợp anh bị từ chối thì anh phải chịu, chắc anh không sống nổi. Thế mà hôm nay anh lại biết rằng nàng cũng yêu anh và điều này đến với anh như một giấc mơ. Anh lặng lẽ đặt cuốn nhật ký xuống gốc cây. CƠn gió nam lùa đến làm anh ngây ngất. Bên trong chiếc bì-a sau của cuốn nhật ký, anh vô tình thấy hai chữ JJ viết lồng vào nhau với chim chóc, hoa lá trang trí xung quanh. Hẳn là Jamie đã viết những chữ này trong lúc nghĩ đến anh. Anh cảm thấy lâng lâng hạnh phúc, một cảm giác gần như say đến trong lòng và anh rảo bước thật nhanh đi tìm nàng. Anh muốn nói với nàng thật nhiều những lời yêu thương và cho nàng biết anh đã yêu nàng từ bấy lâu nay. Trở vào sân trong, anh thấy nàng đang bày trái